

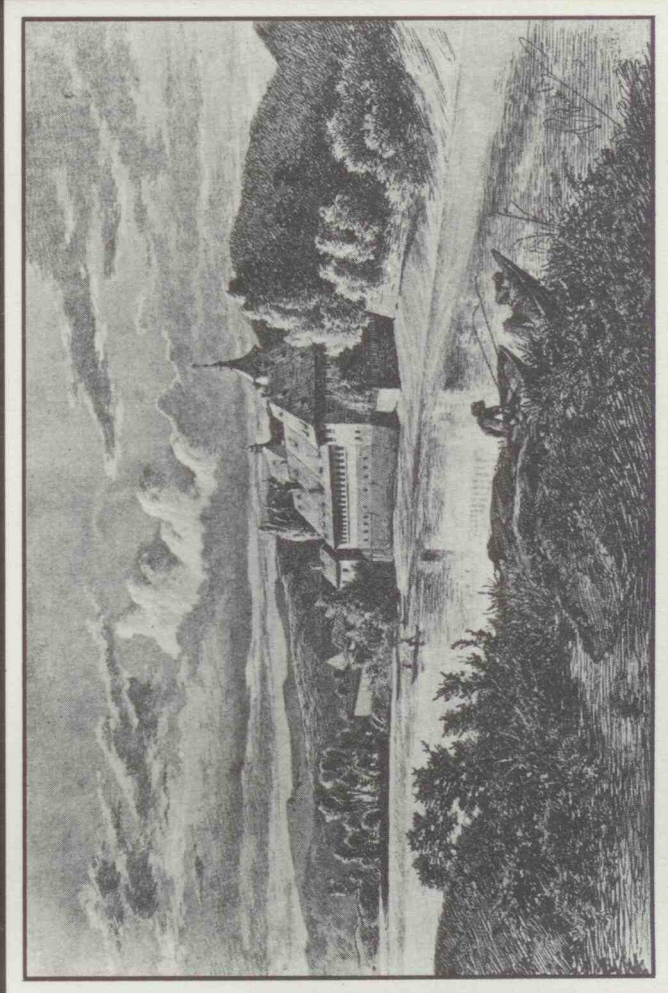
INFORMAČNÍ BULLETIN
VEŘEJNÉHO DĚNÍ
KULTURY A SPORTU

DOBŘIČHOVICKÝ ZPRÁVODAJ

1.94.

ROČNÍK X

Kulčátko

PŘED R. 1889 - V. BRECHLER

252 29

DOBŘIČHOVICE

EVROBANKA a. s.

poskytované služby

- **přijímání vkladů od veřejnosti**
- **poskytování úvěrů (pružné a rychlé jednání za předpokladu prokázání návratnosti úvěru a zajištění úvěru i úroků)**
- **zřizování a vedení účtů (na počkání, po předložení minima dokladů – občanský průkaz, u podnikatelských subjektů živnostenské oprávnění nebo výpis z obchodního rejstříku)**
- **platební styk a zúčtování (včetně různých možností zpracování a předávání výpisů z účtů, využívání trvalých příkazů k úhradě, vedení pozastavených plateb po určité dobu apod.)**
- **pokladní služba**
- **konzultační a poradenská činnost ve věcech podnikání a investování**
- **přijímání dražebních jistot**
- **poskytování bankovních informací**

Většinu těchto služeb poskytujeme již přímo v Dobřichovicích.

Běžné účty úročíme 3 %, žirové účty až 5,5 %.

Výpisy z účtů zasíláme dle dohody.

Nabízíme výhodně úročené termínované vklady od jednoho měsíce do několika let.

EVROBANKA a. s.

filialka Dobřichovice

Palackého 541

Dobřichovice

Tel. 991 20 46, 991 10 93

Fax 991 10 41

NA PRAHU NOVÉHO ROKU.

Práh nového roku překračujeme každoročně, takže by se mohlo zdát, že s touto situací máme dost zkušeností, a musíme ji tedy úspěšně a bez problémů zvládnout. Pravý opak je však pravdou! Na konci roku pravidelně podléháme iluzím, že příští rok už konečně musí být lepší než ten minulý: dívka budou mít nádoby sama od sebe, soused se s námi přestane hádat, o dovolené bude hezký, politici dostanou rozum, šéf mi zvedne plat a tu ulici před námi už určitě vyasfaltujou. Když se pak tyto naděje nesplní, což se ukáže již v první lednové dekádě, poklesneme na ducha a zbytek roku prožijeme ve vyježděných kolejkách; koncem prosince pak opět začneme doufat, že Nový rok přehodí výhybku. – Občané, kolegové, Slované!!! Chcete se vyhnout každoročnímu zklamání? Nechcete podlehnout rok co rok opakující se depresi? Pak stačí, abyste na prahu každého nového roku dodrželi několik prostých a jednoduchých pravidel. Zde jsou:

Koncem roku si zásadně neslibujeme, že se od 1. ledna polepšíme. Naši nejbližší si na naši jadrnou mluvu a svérázné chování už tak zvykli, že každá změna k lepšímu by jim mohla navodit infarktovou situaci již v prvních dnech nového roku!

Na prahu nového roku nečiníme žádná ukvapená rozhodnutí týkající se omezení peněžních půjček od přátel a známých – stejně nám brzy přestanou půjčovat sami od sebe!

Naše pevná vůle nám umožňuje, abychom přestali kouřit, kdykoli se nám zachce; proč si tím však kazit hned první den roku?

V silvestrovském opojení nevyslovujeme žádné soudy o budoucím snížení spotřeby alkoholu – o bláhovosti těchto nadějí se přesvědčíme hned po vystřízlivění!

Veškerá předsevzetí, že se příští rok budeme více věnovat rodině, svědčí o narušeném vnímání reality: rodina si to jednak vůbec nezaslouží, jednak o to nestojí, neboť se jí naotravujeme i tak dost!

Nechci unavovat výřtem dalších marných nadějí, které si laskavý čtenář může doplnit dle vlastní libosti. Důležitější je jejich zobecnění do dvou základních pravd o tom, co od nového roku neočekávat a jaká předsevzetí si nedávat:

1. Od nového roku zásadně nic neočekáváme; výjimku činí pouze neočekávané přírodní a společenské katastrofy, které je dobré očekávat, neboť nastanou zcela určitě!

2. Do nového roku zásadně nevcházíme s žádným předsevzetím – přiznání, že jsme selhali již po pár dnech, by nás mohlo zlomit!

Jestliže o pravdivosti výše uvedených teoretických úvah o škodlivosti novoročních předsevzetí pochybujete, snad vás přesvědčí konkrétní příklad. I já jsem totiž na sklonku loňského roku podlehl tradičním zvykům a řekl jsem si, že do Kukátka už žádný uhozený článek nenapíšu. Vidíte sami, jak to dopadlo!

HgS

»»» Z P R Á V Y «««

O jednání obecního zastupitelstva

OZ se ke svému 18. veřejnému zasedání sešlo 13. prosince ve škole. Termín veřejné použití záměrně, souvisí totiž s podstatným jménem veřejnost. Tak té tam bylo slovy sedm občanů (členů OZ 14). Program byl opět bohatý. Následuje stručný průřez jednáním.

Č.P.26 VĚTNĚ PŘILEHLÝCH POZEMKŮ

Pod tímto zduřené neosobním titulkem se skrývá další kolo tahanic o bývalý objekt osvětlové besedy v Palackého ulici. Jak v úvodu rekapitulovala paní starostka, jde o obytné stavení, stodolu (1066m²), zahradu (448²) a parcelu (1082m²). Objekt patřil obci, v rámci restituce připadla ideální polovina manželům Ghaniovým, kteří od té doby trvají na požadavku odkoupit i obecní polovinu. Obecní rada zpočátku nebyla proti prodeji za odhadní cenu, proti bylo ovšem OZ. Následoval návrh na prodej za cenu 300 Kč/m², to zase odmítli Ghaniovi, causa došla až k soudu, kde navržena i varianta reálného rozdělení či možné výměny za jiný pozemek (Ghaniovi ovšem odmítají upřesnit). Obecní rada vypracovala návrh, jak by bylo možno objekt reálně rozdělit (jde v podstatě o rozdělení na přední a zadní část), Ghaniovi opět neakceptují, trvají na odkoupení za odhadní cenu. Slibují dostavit se na jednání OZ (jeho termín byl přízpůsoben jejich možnostem, leč těsně před jeho konáním sdělila jejich právní zástupkyně, že odjeli do zahraničí...). V dané chvíli tedy šlo o to, jaké stanovisko mají zastávat zástupci obce u nadcházejícího soudního jednání. Diskuse nebyla nezajímavá. Vyskytly se jak poukazy na velice obtížné a nepřijemné jednání s manželi Ghaniovými (neustálé agresivní obviňování této obecní rady z toho, že jim ukradla majetek, neochota upřesnit další využití objektu etc.), tak návrhy objekt prodat v dražbě a výtěžek rozdělit, také názor, aby jim objekt byl vrácen (p.Vrbenský: *Byl to statek, jako takový byl nedělitelný, měli by mít právo na celý a my bychom jim to neměli upírat. Správné od nás by bylo, abychom jim to prodali za nejvyšší cenu, eventuelně vyměnili za jinou parcelu.*). Zároveň ovšem padly i připomínky, že by nebylo moudré zdávat se tak cenného místa, že by byl lepší počkat na rozhodnutí soudu, ať bude jakékoli (v případě prohry platí obec).

Hlasování: pro návrh na reálné rozdělení se vyslovilo 11 členů OZ, proti 1, 2 se zdrželi

PRODEJ DOMU Č.P. 110

I tento bod se vrátil již poněkolkikrát. Uskutečnila se dokonce schůzka členů OZ na místě (mnoho jich ovšem nepřišlo, jak si posteskla paní starostka...), byla provedena expertisa vodiinstake, která potvrdila náležitost rekonstrukce. Obec sondovala prodejnost domu u dvou reálnitních kancelářů (prodej by byl reálný), k předešlým nabídkám obdržela nabídku další, zatím nejvyšší - prodej za 1.550 000 Kč, využití na rod. dům, kupec by se zavázal postavit náhradní ubytování pro nájemníky, pokud by mu prý obec poskytl (co to znamená??? pozn. JM) stavební pozemek. S domem by se prodávala méně atraktivní polovina pozemku (svah, cca 1000m²). D.Doležalová znovu položila otázku, zda dům prodat, nebo začít investovat do oprav, na což v této chvíli dle jejího názoru obec nemá (jsou jiné priority), není rovněž naděje, že by si na sebe dům v této situaci vydělal. V diskusi se ovšem, stejně jako již v předešlých kolech, objevil názor, že nabídka je hluboko pod reálnou cenou, že by tak obec přišla o značnou sumu peněz (p.Kauchý). Naproti tomu jiní poukazovali na fakt, že případný kupec bude muset vyřešit náhradní bydlení pro 4 domácnosti (nájemníci mají ze zákona právo požadovat byt v místě), že konjunktura na trhu s nemovitostmi již skončila, jejich ceny zvolna klesají (D.Doležalová, Ing.Havlík), že i kdyby dům rekonstruovala obec, bude se snažit vrátit ho původnímu a přirozenému užívání (vila, nikoli činžovní dům) (Ing.Havlík). Ing.Šanovec a Dr.Slezák navíc požadovali nejprve předložení kompletního soupisu obecního majetku a poté zásadní debatu o tom, jak s ním dále nakládat. Teprve pak by se mělo rozhodovat o jednotlivostech.

Hlasování: pro prodej domu 8 hlasů, proti 4, zdrželi se 2 členové OZ.

Rozhodnuto tedy dům prodat. Další debata ovšem přinesla problém, jak prodej realizovat. Ing.Havlík navrhl, aby byl prodej svěřen reálnitní kanceláři se stanovenou minimální cenou 1.500.000 Kč. P.Kauchý požadoval zvýšit min. základ na 2 miliony, paní starostka podpořila min. cenu 1.5 mil. odhadem dvou reálnitních kancelářů, které projevíly vážný zájem. Dr.Šarounová navrhla uložit obec, radě, aby do příštího jednání připravila kompletní podklady a návrh smluv, zjistila stanoviska zájemců i reálnit. kancelářů, a poté věc

znovu a s lepší znalostí projednat a rozhodnout.

Pro tento návrh hlasovalo 10 konšelů (1 hlas proti, 3 se zdrželi).

O PŘÍSEDÍCÍCH KRAJSKÉHO SOUDU

Pan Lumír Pánek byl 12 hlasy zvolen za přisedícího krajského soudu. Dále hlasováno o tom, zda navrhnout i kandidaturu Ing.Německého, který již přisedícím v tomto období je a má zájem jím být i nadále. Pro tento návrh bylo 10 hlasů, po vyjádření krajského soudu bude následovat i jeho volba.

Nikdo z členů OZ ovšem nenavrhl kandidáta na funkci přisedícího okresního soudu.

VYHLÁŠKA O CHOVU HOSPODÁŘSKÝCH ZVÍŘAT

S projednáním této vyhlášky se čekalo, neboť se zdálo efektivní začlenit do ní adekvátní pasáže připravované vyhlášky okresního úřadu o ochraně proti zavlečení nebezpečných nákaz. Do obecní vyhlášky byly poté přejaty pasáže o povinnosti obec. úřadu vést evidenci chovu zvířat a početních stavů některých hosp. zvířat (čl.2, bod.1,2). To vše kvůli schopnosti obce rychle reagovat v případě výskytu epidemie (např. prasečího moru, slintavky), neboť za ohnisko je vždy vyhlášována obec. 1. návrh vyhlášky otisklo Kukatko v listopadovém čísle, základem projednávání byl ovšem upravený návrh čl.2 a i ten se po diskusi na řadě míst změnil. Proto se redakční rada rozhodla otisknout ještě jednou schválený text (str.5-6), neboť jde o dokument, který se dotkne snad každé domácnosti v Dobřichovicích. Některé pasáže diskuse otiskujeme v reportáži nazvané Jak se rodí vyhláška (str.7-10). K tématu se vztahuje i komentář, který zaslal redakci P.T.Voktroj (str.10-12). Vyhláška byla schválena většinou 11 hlasů proti 2 (1 se zdržel).

SOUPIS OBECNÍHO MAJETKU HOTOV

Rada předložila soupis obecního majetku, jehož zpracování jí ubžilo minulé zasedání OZ.

DDÚ

Paní starostka seznámila OZ s průběhem konkursu na ředitele DDÚ, jehož se za obec zúčastnila, s anonymním dopisem, který v této souvislosti dostala (o něm referoval Dr.Kratochvíl v minulém čísle) a s podivnými průtahy, které výsledek konkursu zatamňují.

DISKUSE VEŘEJNOSTI

Kukátko: V květnu se začalo měřit na skládce, zda výluhy ze skládky ovlivňují spodní vody. To měření bylo plánováno v podstatě na rok, ale teď jsme si v jednom z listopadových zápisů z jednání obec. rady přečetli, že bylo toto měření po 5 měsících ukončeno. Proč bylo ukončeno, bylo-li plánováno na rok? Co z toho měření vyplýne, bylo-li děláno jenom půl roku a ne celé plánované období? Jaká je další perspektiva skládky?

D.Doležalová: Měření bylo ukončeno na návrh hydrogeologa, který to dělal, a to proto, protože tam nejsou žádné výluhy nad rámec běžné normy. Bylo doporučeno po čase udělat jenom rozbor.

Kukátko: Může Dr.Sýkora vyloučit, že v dalších 5 měsících by se nenašly žádné výluhy? D.Doležalová: Já se domnívám, že může, k tomu je kvalifikován.

V.Kratochvíl: Ty vrty jsou vystrojené a kdykoliv je možno vodu znovu odebrat a měřit.

D.Doležalová: Koncentrace jsou dle dr.Sýkory tak nízké, že to podle jeho názoru dále nemá cenu. Že to je vyhazování peněz. Tím nám ušetřil asi 20 tisíc. Je možné, že by se za čas, ale rozhodně za delší čas než ty zbývající 4 měsíce, objevilo něco důrazně jiného. Jinak je zpracován projekt na technickou rekultivaci skládky, který zohlední to, že tam žádné výluhy nejsou, část toho pupku bude odstraněna, budou tam upraveny sklony (1:3). Shrnuje se tam ornice, dorovná se to, přehrne a bude se to pak pronajímat.

P. Vyhnal: A těch 25% bude odtěženo?

D. Doležalová: 25% ne, ale kus tam odtěžen bude.

P. Vyhnal: Kdo bude to odtěžení platit?

D. Doležalová: Bude to platit ten, co dělá technickou rekultivaci skládky. Protože ono tam došlo trochu k rozšíření dozadu, jak tam byl na konci té skládky u čistírny odpadních vod ten nepořádek, tam shrnuli ornici a uložil tam ještě nějakou zeminu, převozí tam to z toho pupku...

P. Kyzlík: Upozorňuji na to, že není dodržována vyhláška o odklizení sněhu. Nejfrekventovanější chodníky, třeba nad tratí mezi závorami, tam se k tomu nikdo nemá, neuklízí to tam nikdo. Správa silnic to naopak vyhrne z vozovky na chodník. Přitom tam chodí mnoho lidí a tyto 3 týdny, co byl sněh, to odklizené nebylo.

D. Doležalová: Ale pane inženýre, náš zaměstnanec tam odsekával sněh a led.

P. Kyzlík: Vždyť tam chodím dvakrát denně, sněh tam odklizený nebyl.

J. Matl: Pan inženýr má pravdu, byla tam udelána jen uzoučká ulička na části chodníku. Chodí tam děti a musejí chodit po vozovce, která je díky nahnutému sněhu ke krajinicím a na chodník ještě zúžená... Tam jde někdy doslova o život...

D. Doležalová: Já to sice chápu, ale pochopte na druhou stranu obec... My máme jednoho člověka s multikárou, pak dva civilkáře a ti všichni posýpali a dělali na sněhu.

P. Kyzlík: Když se práce dělá včas, tak je jí někdy čtvrtina. Sněh padal v noci, tak jsem ho uklízel ráno, než se ušlape...

zaznamenal J. Matl

AKTUALITY

Krásný dárek k novému roku daly děti zvláštní školy občanům sídliště Za parkem. V hodinách pracovního vyučování pod vedením pí. ředitelky Řezníčkové a pana učitele Horského zpřístupnily vchod do parku, a to na dvou místech. Od srpna tohoto roku je totiž uzavřena hlavní cesta sídlištěm, která se u domu č. 628 stala dočasným stavenišťem (na domech č. 629 a 628 se přistavuje jedno patro). Zbyl v podstatě pouze park, kudy se můžeme dostat do Dobřichovic, ať už na nákup, na nádraží anebo k lékárně. Vstup do parku byl neschůdný a pro nás staré odříznutí od veškerého života v obci, zbavily nás že budeme po celou dobu přistavby odříznutí. Když už jsme se bály, tohoto strachu děti. Nestává se nám často, že by k nám byla sídlištní mládež ohleduplná, někdy spíše naopak. Tím více si vážíme práce dětí ZvŠ, která jistě nebyla lehká. Chceme jim moc poděkovat za to, že jsou pozorní ke starým lidem, a do nového roku jim chceme popřát šťastný start.

A. Macourková, J. Feiferová

OTEVŘENÝ DOPIS

Věc: Neplacení obecních poplatků z Hotelu Pod Vinicí
Vážená paní Juříčková,

dovoluji si Vám odpovědět na Váš dopis č. j. 1965/93AJ ze dne 9.12.1993, ve kterém poukazuje na skutečnost, že naše společnost nezaplátla a zároveň nepředložila výkaz o prodaném zboží v Hotelu Pod Vinicí. Toto Vaše tvrzení se zakládá na pravdě pouze částečně. Provozní Hotelu Pod Vinicí výkazy posílá pravidelně a jsme přesvědčeni, že je na Vašem úřadě dohledávat.

Částka za prodaný alkohol a tabákové výrobky je uložena a bude okamžitě vyplacena Obecnímu úřadu v Dobřichovicích za předpokladu, že Obecní úřad v Dobřichovicích přestane podporovat nekalou soutěž, kterou spatlňuje naše společnost především v tom,

[4]

KUKÁTKO 1/94

že školní jídelna, podporovaná z obecního rozpočtu, tedy z našich odvodů a daní, umožňuje stravování kromě dětí a důchodců i zaměstnancům cizích firem, nevylímaje pracovníky Obecního úřadu. Touto skutečností Obecní úřad vytváří nerovné podmínky pro podnikání v oblasti stravování a naši společnost připravuje o potenciální zákazníky.

S pozdravem za společnost INTERTAZ Ing. Antonín Vaněk (10.12.1993).

DOKUMENTY

OBEC DOBŘICHOVICE

OBECNĚ ZÁVAZNÁ VYHLÁŠKA O CHOVU A DRŽENÍ ZVÍŘAT

Obecní zastupitelstvo obce Dobřichovice se podle par. 16 a 36, odst. 1, písm. f zákona ČNR o obcích, ve znění pozdější platných předpisů usneslo dne 13.12.1993 vydat luto obecně závaznou vyhlášku o chovu a držení zvířat na území obce.

ČLÁNEK 1

Podmínky chovu a držení zvířat

1. Chovat nebo držet zvířata na území obce je dovoleno, jen pokud tato zvířata a jejich chov nepůsobí hygienické nebo zdravotní závady, neohrožují čistotu a bezpečnost v domech a na veřejných prostranstvích a neobtěžují občany.
2. Chovatelem je každý, kdo zodpovídá za krmení, ustájení a ošetřování zvířat.

ČLÁNEK 2

Povinnosti chovatelů hospodářských zvířat

1. Chovatel je povinen do 14 dnů písemně ohlásit Obecnímu úřadu Dobřichovice vznik nebo zánik chovu hospodářských zvířat.
2. Chovatel je povinen písemně hlásit také početní stav skotu, prasat, koní, ovcí a koz, a to 2x ročně vždy k 30.6. a 31.12. každého roku.
3. Chov hospodářských zvířat je přípustný jen v zařízeních k tomu určených, na které bylo vydáno stavební povolení (pokud stavební úřadu nebude stačit pouze ohlášení) a jejich užívání je v souladu s kolaudačním rozhodnutím. V jiných zařízeních nelze hospodářská zvířata chovat.
4. Hospodářským zvířetem je zvíře využívané k hospodářským účelům, zejména skot, prasata, ovce, kozy, koně, hrbavá a vodní drůbež, holubi, králci, kozešínová zvířata, včely a pod.
5. Chovatel je zejména povinen dodržet hygienické, stavební a vodohospodářské předpisy, neohrozit kvalitu podzemních a povrchových vod a zacházet s odpady podle platných předpisů.
6. Volně pobíhání hospodářských zvířat je zakázáno.

ČLÁNEK 3

Chov psů

1. Chovatel psa staršího 6 měsíců je povinen ho přihlásit k evidenci u obecního úřadu a opatřit ho evidenční značkou. Zhrátu psa (uhynutí, utracení nebo útěk) je chovatel povinen neprodleně ohlásit obecnímu úřadu.
2. V zájmu zachování hygieny, ochrany veřejného pořádku a klidného občanského soužití je chovatel psa povinen:
 - a) uzdržovat psa v čistotě,
 - b) zajistit, aby se pes bez dozoru pohyboval pouze na oploceném pozemku, ze kterého nemůže uniknout,
 - c) opatřit psa náhubkem a vodit ho na vodítku ve společných prostorách obytných domů a na frekventovaných veřejných prostranstvích v obci. Na ostatních volných plochách se může pes pohybovat pouze pod dozorem chovatele nebo jím pověřené osoby,
 - d) dbát, aby pes neznečišťoval společné obytné prostory domů, chodníky a cesty pro pěší, okolí škol a hřišť, jakož i travnaté plochy mezi obytnými domy
 - e) odstranit psem způsobenou nečistotu z míst, kde taková nečistota je nebo může být na obtíž ostatním uživatelům
 - f) dát psa povinně a pravidelně očkovat a nechat psa veterinárně prohlédnout při zjevné chorobě,
 - g) dát psa, který pokusí člověka, neprodleně prohlédnout veterinárním lékařem, dodržet předepsaná veterinárně ochranná opatření a předat zraněnému potvrzení o prohlídce psa.
3. Je zakázáno přivádět nebo přinášet zvířata do školských zařízení, na dětská hřiště, do obchodů a do restauračních zařízení.

KUKÁTKO 1/94

[5]

ČLÁNEK 4

Další povinnosti chovatelů zvířat

Odpovědnost chovatelů zvířat za škody a povinnost jejich náhrady podle zvláštních předpisů zůstává nedotčena. Dále zůstávají nedotčeny další povinnosti chovatelů zvířat, zejména povinnosti vůči veterinárním orgánům a povinnosti vyplývající ze zákona o šlechtění a plemenitbě.

ČLÁNEK 5

Zvláštní povinnosti na úseku veterinární péče

1. Zvířata nalezená nebo toulavá, jejichž chovatel nemůže být zjištěn, budou odchycena a předána k vyšetření veterinární službě.
2. Utrážit toulavé nebo nemocné zvíře může pouze veterinární lékař nebo odborně způsobilá osoba (zákon č.167/93).
3. Větší uhynulá zvířata musí být odvezena na náklad chovatele do veterinárního asanačního ústavu Tlšice.

ČLÁNEK 6

Týránění zvířat

Týránění zvířat, poškozování jejich zdraví a jejich bezdůvodné usmrcování je zakázáno (viz zákon č.167/93).

ČLÁNEK 7

Sankce

Právníkové osobě a podnikateli, který při výkonu své podnikatelské činnosti poruší tuto vyhlášku, může obecní rada uložit pokutu podle par. 50 zákona č. 367/90 o obcích až do výše Kč 100.000,-. Fyzické osobě může být při porušení této vyhlášky uložena pokuta podle zákona č.200/90 o přestupcích, nejedná-li se o čin přísněji trestný.

ČLÁNEK 8

Závěrečná a přechodná ustanovení

Chovatel je povinen ohlásit stávající chov a počty chovaných zvířat podle článku 2 této vyhlášky do 28. února 1994.

ČLÁNEK 9

Účinnost

Tato vyhláška nabývá účinnosti dnem 1. ledna 1994.

Ruší se zároveň všechny vyhlášky a ustanovení vydané MNV Dobřichovice, týkající se chovu, držení a evidence zvířat.

Dagmar Doležalová v.r.
starostka obce

Václav Kratochvíl v.r.
zástupce starostky

»»» K U L T U R A «««

O VÁNOČNÍ MUZICE

V sobotu 18.12. uspořádala osvětová beseda v sále DDÚ vánoční koncert, na němž účinkovali děti z kursu p.P.Pekného a smíšený pěvecký sbor SÚDOP, který přednesl ukázky z díla J.J.Ryby.

Na Štědrý večer od 22³⁰ zpíval a hrál soubor LUDUS MUSICUS pod vedením F. Běhounka ve škole jako za starých časů jeho prvních koncertů na schodech (teď ovšem zčásti hrály děti tehdejších účinkujících...). Každé místočko zaplněného, pohoda Štědrého večera, radost ze vzájemného potkávání a z pokorné vánoční muziky, která nezpívá o ničem jiném než o tom zvláštním narození. To byla ta pravá chvíle, kdy měla zaznít. A ona zazněla. A co víc: zazněla společně, protože druhá část koncertu bylo společné zpívání. Zpívali všichni, kdo aspoň trochu uměli, i ti, co neuměli vůbec nic, věděli aspoň to, že "Narodil se Kristus Pán". Radujme se. A poděkujeme všem, kteří k tomu přispěli a přispívají. Také škole za štědrovečerní střechu nad hlavou.

* * *

WP

Na stranách 7-10 přinášíme jako přílohu další část tzv. Geringerovy dobřichovické kroniky (zvláštní stránkování, str.17-20). Text Kukátka (str.7-12) pokračuje za textem přílohy.

UKÁZKY Z MATRIK.

I. Matriky křesťní:

Povinností duchovních správců bylo vésti záznamy narozených a pokřtěných dětí, dále osob vstupujících do stavu manželského i těch také, kteří z tohoto světa odešli. V bouřích husitských zanikla většina far a s nimi knih farních, rovněž i ve válce třicetileté, a proto jest málo far v nichž se matriky z dob před 1618 zachovaly.

Zdejší knihy, pokud se nám dochovaly, začal psát administrátor Jan František Ryvola, kněz řádu křižovníků s červenou -(s.47) nou hvězdou, a to knihu narozených zvířat, jakož i knihu oddavek a úmrtí. První z nich nese nápis: "Matrikula, nebožto kniha k chrámu sv. Martina a Prokopa na Karluku přináležící, jenž v sobě poznamenává těch dětí, v obojích chrámech, jak farským sv. Maurituse v Hřevnicích, tak i v filiálním dobřichovským sv. Martina a Prokopa dle obyčeje církve sv. katolické pokřtěných obsahuje. Založena leta po narození syna božího 1678."

Kniha ona má velikost archu kancelářského, jest vázána v kůži, do desek vtaženy úhledné ozdoby. Jednotlivé zápisy křesťní nebyly psány tak důkladně jako dnes, a bylo v nich obsaženo jen to nejnужnější. Den narození se neudává, jen den křtu, jméno kněze, který křtil, jméno křtěnce, otec a matky. Všude však je poznamenáno, kdo byl kmotrem a svědkem křtu. Dítě zrozené z matky svobodné se jmenovalo "zmrhané". Zpravidla býval brán ku křtu jeden kmotr a 2 svědkové. Ježto u kmotrů bylo zapsáno i zaměstnání, možno se dovědět, kdo byl tehdy mlynářem, kovářem, rychtářem, sousem. Jména křesťní dávána obyčejně: Matouš, Matěj, Mikuláš, Ondřej, Pavel, Tomáš, Nikodém, Jakub, Václav, Jan, Daniel, Jiří, Adam, Michal a j. Jména ženská byla: Eva, Dorota, Maryana, Justýna, Ludmila, Zuzana. Velmi často uvádí se kmo- -(s.48) trem Jan Medek, vrátný zámku dobřichovického a jeho manželka Eva. Byl asi kostelníkem a v nedostatku kmotra převzal on kmotrovství. Jako kmotři přicházejí velmi často: Pavel Mareš, rybář, Ondřej Čysař, polní mistr, Dorota Mýkovská, správcová, Jan Hoffmann, Cantor, Eva Karafiátková, panská zahradnice. Přiležitostně: Jan Seydl, feyerverker, toho času na kvartýru v Radotíně, Zuzana, kaprálka, ten čas dělostřelectvo přezimovalo, Jiří Dux, corporal od artilerie, Zuzana, kaprálka, ten čas ve kvartýru u rybáře, Jakub Hrdina, pilář.

Počet narozených v Dobřichovicích od r. 1678 - 1688:

Roku 1678	narozeno	16	dí tek
" 1679	"	13	"
" 1680	"	22	"
" 1681	"	19	"
" 1682	"	14	"
" 1683	"	16	"
" 1684	"	18	"
" 1685	"	15	"
" 1686	"	16	"
" 1687	"	13	"
" 1688	"	16	"
dohromady		172	dí tek. /-(s.49)

Ó sto roků později za desetiletí od r. 1778 - 1788 narodilo se 222 dítek, čímž, jak vidno populace stoupla.

A zase o sto roků později za decenium 1878 - 1888 narodilo se 333, tedy ročně 33 dítek, takže se vykazuje proti předěšmu století vzrůst o 111 dětí.

Zajímavý jest, jak v desetiletí, do něhož spadá válka světová, dítek ubylo:

Roku 1913 narozeno	25	dítek,
" 1914 "	25	"
" 1915 "	13	"
" 1916 "	3	"
" 1917 "	9	"
" 1918 "	9	"
" 1919 "	9	"
" 1920 "	10	"
" 1921 "	16	"
" 1922 "	14	"
" 1923 "	12	"
dohromady	167	dítek.

II. Matriky oddaných.

Z r. 1678 pocházejí i matriky oddaných. Zápisy sňubní bývaly zcela krátce zaznamenaný. Uváděl se jen den sňatku, jméno - /s.50/ na snoubenců a svědků. Za to ale uvádělo se vždy, kdo byl družbou, ženicha i nevěsty, družičkou a starostou svatby. Od r. 1700 vyznačoval se i stav snoubenců, svobodný neb vdovský. Ženich svobodný byl zván poctivým mláďencem, nevěsta svobodná poctivou pannou neb děvečkou, ženich ovdovělý počestným vdovcem, nevěsta ovdovělá počestnou vdovou. Později uvádělo se i místo sňatku. Koncem stol XVIII. psaly se záznamy důkladněji a udávalo se stáří a zaměstnání, bydliště, nacionále a poddanost. Počet sňatků zřídka kdy přesahoval číslo 10. Nápadno jest, že v dobách dřívějších uzavírali manželství snoubenci zcela mladí. Bylo obyčejným zjevem, že ženich ve stáří 17 - 20 let, nevěsta 15 - 17 vpluli do přístavu manželského. Časné sňatky způsobovala jednak populační politika XVIII. století, která spatřovala sílu státu výhradně v početnosti obyvatelstva, dále hospodářská politika vrchnostní, která potřebovala více sil pracovních, dále i poměry veřejné, jako osvobození od služby vojenské toho, kdo převzal statek otcovský a pod.

III. Matriky zemřelých.

Knihna úmrtní poskytuje nám více zajímavostí, nežli předešlá, ježto z ní možno poznati doby, ve kterých řádily nakažlivé nemoci jako mor, cholera, neštovice, spála, tyfus, záškrt, po- /s.51/ zdějí i lékařsky zjištěné příčiny úmrtí, úrazy, vraždy a sebevraždy. Záznamy úmrtní vedou se od r. 1678, jsou krátce psány, jen jméno zemřelého a den úmrtí a odkud pocházel. Později i stáří, zaměstnání a od r. 1784 i příčina úmrtí.

Zajímavou poznámku lze čísti v kostelních účtech z r. 1680: "Bůh svrchovaný tuto zemi českou i mnohé jiné cizí krajiny a země metlou svou švihati a trestati ráčil, totiž ranou morovou." Maje po ruce knihu úmrtní shledal jsem, že jmenovaného leta

od měsíce srpna až do konce prosince, tedy během ne celého půl roku 110 lidí morem zemřelo a z těchto nejvíc v Řevnicích a Zadní Třebáni, kde některé rodiny zcela vymřely. Dobřichovice zůstaly od moru ušetřeny. Šest let později řádila mezi dětmi spála a neštovice, ježto za jeden měsíc 24 dětí zemřelo. Jiná rána navštívila dobřichovickou farní osadu v r. 1713 - 1714. Tehdejší farář Zajíček založil zvláštní "Catalogus in peste mortuorum", výkaz zemřelých morem z r. 1713 - 1714. Mor vypukl v měsíci září a schvátl do konce roku 45 lidí a během roku následujícího 31. Velký počet obětí vyžádal si v osadě Karlíku, kde vymřela morem rodina mlynáře Dobrotky a vinaře Kavky. Zhoubně řádila jiná nakažlivá nemoc, jejíž jméno se neudává, v letech 1727 - 1728, kdy zemřelo 73 a 65 lidí. Od r. 1784 udána jest i příčina úmrtí, nebo /s.52/ jak v tehdejší rubrice stojí "nemoci a smrti pád". Často vyskytuje se mezi dětmi spála, psotník, škrkavky, neštovice, kašel. R. 1789 zachvátli neštovice 10 osob. U dospělých udává se často příčina smrti "skrže starost" (tolik jako marasmus), stravenina neboli souchořina, brant, zimnice, vodnatelnost, horká nemoc. (1792). Neuplynulo léta, aby se nějaké dítě nebylo utopilo v řece, při přechodu přes zamrzlou Berounku, přes jez. Úrazů nepřichází mnoho. Valná část lidí umírala ve věku poměrně mladém, mnoho dětí mezi 6. - 12. rokem. V celé farní osadě dosáhly od r. 1700 do dnešní doby toliko 3 pozehaného stáří 100 let. Epidemie cholery rozmohla se ve zdejší krajině v r. 1830, 1850, kdy cholera vypukla v Karlíku v měsíci červnu a vyžádala si během 3 měsíců 26 obětí. Po druhé vypukla v r. 1866 v listopadu. Zemřelo 7 osob vesměs z Karlíka, ježto Dobřichovice zůstaly ušetřeny. V nejposled- nějším času, zejména v době válečné, kdy trpělo obyvatelstvo podvýživou, rozmohla se jako všude jinde chřipka, která několik životů zkosila. /s.53/

O FARNÍ OSADĚ DOBŘICHOVICKÉ.

Před vystavením budovy zámecké koncem století XVI. sídlil farář kostela sv. Martina a Prokopa v Karlíce, kdež se nacházela fara a budovy hospodářské, které bezpochyby v dobách husitských byly zničeny. Roku 1505 byla ještě osada povinna faráři opatřiti byt. Též slyšel jsem vypravovati, že fara bývala v Dobřichovicích v domě č. 5, ale historicky není to zajištěno. Následkem zlých časů, nedostatku peněz a duchovenstva nebylo řádu možno rozbořenou farní budovu znovu postaviti. Nouzí této odpomohlo se tím, že řád Dobřichovic více neobsadil a duchovní správou pověřil faráře řevnického. Od té doby považován byl bývalý farní kostel karlický za kostel filiální a faráři řevniční nazývali se faráři řevnickými neb dobřichovickými. V r. 1618: Šimon Kraus, 1619 Martin Slupetius, farář města Hřevnice a farář dobřichovický.

Fara v Řevnicích nalézala se nedaleko 2 kostelů, jež stály na tamnějším hřbitově. První byl zasvěcen P. Marii a druhý ku cti sv. Mořice. Budova farní trpěla velmi v dobách válečných a pro nedostatek prostředků, nejsou opravována, tak sešla, že koncem století XVI., kdy tvrz dobřichovická byla na způsob zámku přestavěna, farář z Řevnic do Dobřichovic přesídlil. Me- /s.54/ zítím pustla farní budova v Řevnicích více a více. V r. 1780 byla fara v Řevnicích kryta střešou doškovou a nebylo v ní víc, než ložnice, kuchyně a komora. Pokrýval ji doškař Augustin Hubáček. Kromě fary stály na farním pozemku dva domky, jež v r. 1734 obýval Kašpar Bliek a platil k sv. Havlu 1 fl. 10 kr. činže, kromě toho stál tam ještě jeden domek. V r. 1827 za velmistra Köhlera na místě zpustlé fary vystaveno bylo malé obytné stavení, v němž zůstával lesní adjunkt Decastello. Neměly tedy Řevnice až do r. 1905 vlastní fary, až řád za velmistra Marata nákladem 60.000 zl. náhernou farní budovu

vystavěl a samostatnou duchovní správu pro Řevnice obnovil. Když fara v Řevnicích spadla a farář přesídlil do Dobřichovic, nazýval se kostel řevnický filiální, kostel karlický farním. Kromě toho administrovali faráři zdejší i faru ve Slivenci, kde od dob husitských až do pozdních let století XVIII. faráře nebylo. Pro velkou vzdálenost přisluhoval osadníkům sliveneckým sv. svátostmi farář jinonický, který každoročně se zdejšími farářem smlouvu dělal. V ní zavazoval se nejen v případě největší nutnosti, nýbrž i v kterémkoliv případě osadu tamnější spravovati. Opis smlouvy z 23. května 1773 od tehdejšího duchovního správce P. Bartoloměje Plásta nachází se dosud v archivu. Tento poměr trval až do r. 1787, kdy ve Sli- / (s.55) venci zase samostatná duchovní správa byla zřízena, již pověřen byl zdejší kaplan P. Cyprján. Bývala tedy farní osada dobřichovická svého času velice rozsáhlá. V popisu osady farní z r. 1782 od faráře Hrabý dovidáme se o počtu obyvatel v přifařených obcích.

V městě Řevnicích	334	obyvatel
Přifařená ves Zadní Třebáň	157	"
Při filiálním kostele sv. Martina v Karlíku, k němuž náležela osada Karlík	38	"
Ves Vonoklasy	63	"
Ves Hlásná Třebáň	228	"
Ves Lety	149	"
Ves Dobřichovice s kaplí sv. Tadeáše	415	"
Při kostele Všech sv. ve Slivenci:		
Ves Sliveneč	245	"
Ves Holíně	106	"
Ves Lochkov	139	"
Čítala tedy osada dobřichovická	893	duší
řevnická	491	"
slivenecká	490	"
		dohromady 1874 duší.

/(s.56) Před zřízením samostatné duchovní správy v Řevnicích sídlili v Dobřichovicích farář a kaplan, od r. 1905 jen farář.

Již po delší dobu žádala ves Hlásná Třebáň, aby pro velikou vzdálenost byla přifařena k Budhanům, což se stalo 1. srpna 1922.

Ve století XIV. náležely Dobřichovice k vikariátu a děkanství ořechovskému. Za arcibiskupa Harracha dělila se arcidiecése pražská na více vikariátů, z nichž XIII. slul podbrdský a zaujímal kraj na levém břehu Vltavy od Zbraslavi až ku Kamýku, podle Mlýna, Rokycan, přes Nižbor až ku Zbraslavi. K tomu vikariátu náležely i Dobřichovice. Později patřily k vikariátu berounskému a konečně ku zbraslavskému.

(pokračování)

Jak se rodí vyhláška - skoro přímo skoro reportáž Výběr z bohaté a emocionálně vyjaté diskuse o chovu a držení zvířat (kursivou značíme přepis magnetofonového záznamu, pro značný rozsah bylo nutno krátit, nebylo možno pojmut do textu komentované čtení vyhlášky; text je na str.5-6):

I aneb není chlívěk jako králfkárna

K Čláčku 2, bodu 3:

B.Kaučků: toto je bod, který je velice diskriminační...Pakliže tu není stanoveno, od jakého počtu na to musí být stavební povolení, tak všichni, co mají dnes doma králíky nebo jedno prasce, by museli zpětně rekolaudovat svá zařízení.

D.Doležalová: U psát jednoznačně. Když se chová prasce, musí být chlívěk povolený. Každá kůlna musí být povolena ze stavebního zákona.

B.Kaučků: Jsou chlívky v obci, které jsou staré třeba 50 let a vždýcky tam ta prasata byla... D.Doležalová: Pak si to musejí nechat nějakým způsobem požehnat.

B.Kaučků: Já mám chlívěk, který byl vždýcky na prasce.

D.Doležalová: Ale nemáš na něj stavební povolení. A odjakživa, už za dřívějšího režimu a za 1. republiky muselo být na prasečích chlívěk stavební povolení ...

B.Kaučků: Když budu stavět nový...Ale když ho mám a pořád tam to prasce bylo chováno... D.Doležalová: Mllo, pokud máš na obci ve slože uloženo stavební povolení na prasečích chlívěk,

v pořádku. Pokud vaši předci byli nepořádní a nemáš to tam, máš smůlu, musíš si o to požádat. V každé slože se to najde a spousta lidí má i na kůlničky stavební povolení.

A ten chlívěk je horší než ta kůlnička. ... Ona teče i teď močůvka nejen po dvorech, ale i do studní... proto musí být každý chlívěk povolený.

Ing.Šanovec: My jsme to probírali na kontrolní komisi a řekli jsme si, že k článku 2/5 ... bychom to doplnili o následující text: "Jednotlivé případy chovu zvířat u soukromé hospodařících rolníků mohou být samostatně posuzovány OZ s případnou možností časově omezených výjimek".

D.Doležalová: Co to má znamenat?

Ing.Šanovec: Když třeba někomu vrátí statek, on začne pěstovat krávy, přijde stavební úřad a řekne mu: "Tady to nemá co dělat, teče vám to po dvoře a po ulici" a on řekne: "tady vždýcky chlívky byly, tatínek je tady měl a já tu budu mít zase..."

D.Doležalová: Tak je tam mít nebude, protože od toho je stavební úřad, to jest výkon státní správy, a ten mu nakáže, že to musí zbořit. O tom ale nebude rozhodovat OZ, to nespadá do jeho kompetence. Každý máme vymezeny své kompetence. Stavební úřad má svoje, OZ má svoje. OZ nemá právo mluvit do státní správy. Od toho má rada stavební komisi, která je u toho a hájí třeba zájmy místních obyvatel. ... Na všecko máme zákony, máme vodní zákon, stavební zákon, zákon o odpadech...

B.Kaučků: To je všecko v pořádku. Bod 2/5 je v pořádku, ale bod 2/3 je postavený tak, že kdybychom se dnes rozešli po Dobřichovicích, tak musí polovička lidí pomlátit všecko, co mají u chalupy.

D.Doležalová: Musí si ty chlívky dát do pořádku, nemůžeš chovat prasce ve skříní!

B.Kaučků: Kdo má tady kolaudační rozhodnutí na chlívěk? Kdo ho nestavěl v posledních 5 letech, tak ho nemá!

D.Doležalová: Tak si ho bude muset obstarat! Právě proto, aby ty chlívky byly vybavené podle stavebního zákona. Nedá se nic dělat.

V.Brůž: Měli bychom jednoznačně říci: na to bude stavební povolení a kolaudace a na toto bude jenom ohlášená obci. ... Jde o to, zda to bude drobná nebo jednoduchá stavba a jestli to podléhá stavebnímu povolení.

D.Doležalová: O tom rozhodne stavební úřad. Na chlívěk na prasce budeme požadovat určité kolaudaci. Na králfkárnu asi stavební úřad plány nebude čhtít.

B.Kaučků: Když pustím od 50 králfků močůvku na ulici, tak je to horší...

D.Doležalová: Nechme to na stavebním úřadu. Každá stavba (oplocení, kůlnička, betonová kompostová ohrada) všecko se musí oznámit.

D.Havlík: Jsem si vědom toho, že tento bod je diskutabilní v otázce jeho kontroly a dodržování. Bylo by nesmyslné vydat takovou vyhlášku, pokud bychom byli předem připraveni na to, že se nebude dodržovat. Pokud ji budeme schvalovat s vědomím, že budeme čhtít

III aneb není pes jako kočka

ad 3 Chov domácích zvířat

B.Kaučků: To je chov psů. Domáci zvíře není kočka?
D.Doležalová: S kočkou je to zvláštní. Ta nepasuje nikam. Moc jsme nad tím přemýšleli, ale kam byste dal kočku? Podle definice je to domácí zvíře, ale kočku nemůžete nikde přivázat ani vodit na obojku. Můžeme přejmenovat celý článek na "chov psů".
J.Slezák: Proč by ale kočka mohla běhat a pes ne? Kočka by také mohla být vzteklá. To je pak daleko nebezpečnější tvor než pes!

D.Doležalová: Jestli se kočka neočkují, to se týká veterinárního zákona, který my nemáme právo vydávat. Naše vyhlášky musí vycházet z obecně platných vyhlášek. Zákon na povinné očkování koček neexistuje.

J.Slezák: Já se jenom ptám, co s kočkou?

D.Doležalová: Dejte protinávřh a budeme o něm hlasovat.

J.Slezák: Já nedávám protinávřh, já prostě diskutuju, ptám se, co s kočkama?

D.Doležalová: Nás nic nenapadlo. Jestli vás něco napadlo, můžeme to tam dát. Tu kočku nikdo neuhlídá. Ta se zavřít nedá.

J.Slezák: Proč by se nemohla zavřít?

B.Kaučků: ...každý má možnost odnést kočku na očkování.

D.Doležalová: Možnost má, ale povinné to není.

B.Kaučků: Pak se ale vystavuje nebezpečí, jestliže jeho neočkovaná kočka někoho podrápě a ten se přihlásí, že byl podrápán od kočky a dostane vzteklinu.

J.Slezák: Tomu člověku je to ale málo platné...

P.Kyzlík: Vzhledem k tomu, že kočky mohou být nositelem vztekliny, dalo by se uvažovat i o orální vakcinaci, jako se to dělá u lišek.

D.Doležalová: My to ovšem nemůžeme nařídít. Můžeme třeba nařídít, že tu ty kočky nemají pobíhat. Pak by se musel nařídít obojek a známka, protože když kočka pobíhá, tak nepoznáte, čím je to kočka. To se nedá identifikovat. Jen na sídlišti Za parkem je 40 koček, které nejsou nikoho. A likvidovat toulavé kočky je hrozně obtížné. Veterinární správa vám nepomůže. Střílet se to nesmí, trávit se to nesmí, kočku nechytíte... Chytit ji můžete akorát do sklopce a předat jí veterinárnímu lékaři. Ten ji musí vyšetřit a musí sehnat majitele, je-li kočka v pořádku. To je strašně nedomyšlené. Náklady by byly takové, že jedna kočka by nás přišla na 1000 korun.

B.Kaučků: k 3/2b: formulaci "ze kterého nemůže uniknout" nelze dodržet u žádného psa.

D.Doležalová: To by se ale mělo.

B.Kaučků: Buď se podhrabe, nebo přeskočí.

D.Doležalová: Se psy jsou tu neustálé potíže, pokousání, soudní spory, ohrožené děti, opravdu je to krajně nepřijemné.

B.Kaučků: Od toho máme pojištění psa...

D.Doležalová: To už řeší jen následky, každý by se měl snažit, aby mu pes neutíkal. Pokud možno by ta voliera měla být zabezpečená tak, aby se pes z ní nedostal. Chápu, že je to někdy těžké, ale představ si, že jde po ulici někdo nemocný na srdce a vylihtne na něj dobrman jako tele, ten člověk z toho může mít smrt. Je pak důležitější ten člověk nebo ten pes?

B.Kaučků: To nám zase koliduje s vyhláškou na ochranu zvířat. Když mám zahradu, musím mu nechat volnost pohybu.

D.Doležalová: Když ti ten pes ze zahrady utíká, musíš ho zabezpečit tak, aby ti neutíkal. Věčně tu teď běhají i velcí psi, beze známky, bez obojku, lidi si chodí na obecní úřad stěžovat, takže tahle vyhláška je vyloženě vynucená oprávněnými stížnostmi obyvatel.

IV aneb nejsou Čechy jako svět

ad 3/3

M.Zelenka: Ve světě je možno si psa s sebou vzít třeba do restaurace.

B.Kaučků: Je povoleno psa vzít i do hotelu i do restaurace, pokud si to sám ten, kdo vlastní objekt, nezakáže.

D.Doležalová: Dobře, restaurační zařízení můžeme škrtnout, necháme tam jenom občody...
M.Zelenka: Do těch obchodů ale také mohou...

po stavebním úřadu, aby vyžadoval, jeif vyžadování, aby ta stavební povolení byla v pořádku, pak si myslím, že je na místě, aby ten bod zněl tak, jak zní. Jinak bych z hlediska technického doporučoval, abychom ho doplnili, protože se skutečně může stát, že některé zařízení bude pouze na ohlášení a stavebnímu úřadu to bude stačit...

Ing.P.Kyzlík: Přenosná králíkárna nespojená se zemí není stavba!

D.Doležalová: To je drobná stavba nevyžadující stavební povolení. ... Jde také o to, že pro případ sousedských sporů je třeba to přesně vymezit.

P.Vyhnanl: Já mám návrh: v bodu 3/2 vypustit druhou část souvětí, čili ta věta by potom zněla: "chov hospodářských zvířat je přípustný jen v zařízeních k tomu určených."
Když je něco u r e n é, tak je to n ě ě í m určené.

V.Brož: Ale čím? Třeba králíkárna může být určená tím, že má mřížkovaná vrátka... Je tím určená králíkárna?

B.Kaučků: Smyslem této vyhlášky je, abychom chovem hospodářských zvířat neobtěžovali a neohrožovali sousedy. A to už nám zaručuje článek 2/5. Čili bod 2/3 je zbytečný.

... Když si dám zvíře třeba do sklepa a udělám mu takové zařízení, aby neohrozilo spodní vodu a bylo to jenom na mou újmou, tak je mi úplně jedno ...

D.Doležalová: To je tobě jedno, ale tomu stavebnímu úřadu ne. Jestliže ty si dáš prase do sklepa, tak musíš požádat o rekolaudaci sklepa na prasečinec. To vyplývá skutečně ze stavebního zákona.

D.Havlík: Ten návrh vypustit pasáž o stavebním povolení má jedno negativum. V tu chvíli je to ještě daleko otevřenější než teď. Když se jasně definuje, že se vyžaduje stavební povolení nebo ohlášení, tím jasně říkáme, co po stavebním úřadu chceme. Když tam necháme pouze tu větu, že je to přípustné jen v zařízeních k tomu určených, tak už nikde není dáno, co takové zařízení je.

D.Doležalová: Prasečí chlívček je prostě podle stavebního zákona stavba a vyžaduje se na něj stavební povolení. Skutečně může dojít ke znečištění spodních vod, je-li to špatně postavené, čili tady je to stavební povolení víc než na místě. A když to není přesně definované v této vyhlášce, která je pro naše lidi, aby jim přiblížila zákony, tak to vždy dopadne tak, že u stavebního úřadu se každý ptá: "Proč nám to nikdo neřekl?" Proto si děláme místní vyhlášky, abychom všeobecné zákony lidem přiblížili. Čím víc se toho lidé z vyhlášky dozvědí, tím líp pro ně. A nejen pro ně, ale i pro jejich okolí.

Jděte se podívat na Dědinu, tam je studna na studni, dusičnanů je tam 100mg, ani jedna studna neodpovídá stavebnímu zákonu a každá ta studna je ohrožována nějakým chlívčkem...

B.Kaučků: ...Jakmile zruším ten dosavadní chlívček, který budu mít zkolaudovaný jenom pro prase, tak pak zase budu znova žádat, abych tam mohl mít třeba něco jiného, abych tam mohl postavit kolo, až nebudu mít prase. Tím si jenom přiděláváme administrativu...
Při hlasování byl přijat doplňující návrh Ing.Havlíka s dodatkem "pokud stavebnímu úřadu nebude stačit pouze ohlášení".

II aneb není pobíhání jako pobíhání

ad 2/6 Volné pobíhání hospodářských zvířat je zakázáno.

M.Zelenka: Já bych to doplnil: "volné pobíhání hospodářských zvířat mimo ohraničený pozemek je zakázáno".

D.Doležalová: Když je to na ohraničeném pozemku, tak to není volné...

B.Kaučků: A co když jdu s ovcmi na pastvu?

D.Doležalová: Když je paseš, tak je hlídáš. Volné je, že to prase jde samo po vsi. ...

B.Kaučků: Navrhuji doplnit "na veřejném prostranství".

V.Brož: V tom případě bych vás požádal o definici veřejného prostranství.

B.Kaučků: No, to je všechno, co mi nepatří.

D.Doležalová: To nemáš pravdu, protože veřejné prostranství může být i soukromý neoplocený pozemek, na který může kdokoliv vstoupit.

B.Kaučků: Když budu mít svoje pole, tak si tam můžu nechat volně pobíhat krávy...

D.Doležalová: No to tedy právě nemůžeš! To prase tam nemůže běhat samo! Uteče k sousedovi!
B.Kaučků: Na to jsou zase zákony, že já nesmím způsobit sousedovi škodu.

Při hlasování zůstal text beze změny.

D. Doležalová: Tady ale zatím ne.
 M. Zelenka: To je ale věc majitele obchodu, nikoliv obce.
 B. Kaucký: Já bych to nahradil tímto: "Je zakázáno přivádět zvířata tam, kde je to zakázáno".
 To znamená přímo napsím zakázáno.
 D. Doležalová: Je jasné že do školy to nechceme, a na dětská hřiště to také nechceme, protože je to z hlediska znečišťování těch ploch, jinak ale můžeme obchody a restaurace vyškrtnout.

O. Vrbenský: Do obchodů s potravinami by neměli...
 Při hlasování zůstal text nezměněn, tedy psi nesmějí ani do obchodů, ani do restaurací.

V aneb bude zabijačka, policie i susedský dohled

ad 6: Týráním zvířat
 B. Kaucký: Zabijačka je svévolné usmrcování, čili to tam takhle nemůže být.
 D. Doležalová: Zákon o týráním je úplně jasný. To dělá odborná pověřená osoba, ta může. To není týráním zvířat.
 L. Štíka: Chci bych vyvolat kolegu Kauckého, aby mluvil pouze, když je vyzván paní starostkou, protože ta řídí obecní zastupitelstvo, neboť tu stále skáče do řeči...
 B. Kaucký: Děkuji za upozornění, už nebudu skákat do řeči...
 J. Šanovec: Já bych měl ještě jeden dotaz: kdo bude kontrolovat dodržování té vyhlášky?
 D. Doležalová: Obecní policie.
 V. Kratochvíl: Povinnost kontrolovat dodržování zákonů má policie a kontrolní orgány, ale také jí má každý z nás.

zaznamenal J. Matl

NEBUDEŠ CHOVA TI ŽÁDNÉHO ZVÍŘETE, ABYS NEPOPUDIL OZ DOBŘÍCHOVICE

Přečetl jsem si se zájmem hrůzopis, nazvaný "Návrh č. 2 obce Dobřichovice, obecně závazná vyhláška o chovu a držení zvířat". Četl jsem tuto kopii práce Kocourkovského Konšelstva dne 17.12.1993. V hlavníce je "Návrh", dále je však psáno, že OZ se usneslo již 13.12.1993 na znění této ukázky totalitních praktik. Tak jak je to tedy? Obecně závazný návrh nebo vyhláška? V záhlaví jsou uvedeny paragrafy, dále mluhavé konstatování, že "ve znění později platných předpisů". Jakých? Kde je přesná specifikace? S čím přesně může občan konfrontovat správnost svého konání, aby se neprovinil proti této "vyhlášce"?

"Článek 1 - Podmínky chovu a držení zvířat.

Z článku 1 logicky plyne, že chovat či držet zvířata nelze, neboť vždy se najde člověk, kterému zvířata vadí. Ostatně je dost lidí i ve vysokých funkcích, kterým vadí úplně všechno a všichni.

"Článek 2 - Povinnosti chovatelů hospodářských zvířat.

1. Chovatel je povinen do 14 dnů písemně ohlásit OÚ Dobřichovice vznik nebo zánik chovu hospodářských zvířat. (To aby OÚ věděl, koho má šikanovat. Pozn. aut.)
 2. Chovatel je povinen písemně hlásit také početní stav skotu, prasat, koní, ovcí a koz a to 2x ročně, vždy k 30.6. a 31.12. každého roku." (To aby OÚ vykazal, jak moc má práce a starost a aby chovatel neměl starosti jenom se zvířaty, ale i s byrokracií, živinou jeho daněmi. Kromě toho chování a držení zvířat je rozdílné, na jehož definici tato "vyhláška" jaksi zapomněla. Patrně záměrně. Pozn. aut.)

A nyní glosy autora k "perlam legislativy" č. 2 ad 3.-6. Budu-li chtít mítí vepřička, kozu, ovci (koně a skot asi ne, nejsem-li rolník a rolníkům je to oslazené stejné v tomto "legislativním skvostu"), včelky pilné, eventuelně morče či králíka, musím jim postavit. Nejlepší panelák s vlastní čističkou, elektrárnou, vodárnou, skládkou (řízenou). Skládkou proto, že produkty trávení těchto zvířat jsou odpady. Odpady nelze dát na kompost, dlouho likvidovat dle platných předpisů. Na kanalizaci připojit nelze, neboť zvířata neumí používat WC. Postavit proto, abych poplatky podpořil stavební úřad, symbioticky bující s OÚ. Pes je sice (viz dále) "domácí zvíře", ale vlastně i kozeštinové zvíře (nelidský vzato). Proto budu-li mít psa, mohu být kdýkoliv šikanován ve "smyslu" této "vyhlášky", přestože

(viz dále) striktně dodrží Článek 3. Pofidím-li si akvárium a listivý souseď (já mám našťásti velmi slušné sousedy) mne "označí" (udá je silné slovo), opět budu OÚ popotahován, neboť rodinný domek, který obývám, je kolaudován k "chovu lidí", nikoli rybiček.

Odst.5. čl.2 - Chovatel (držitel už ne, zájímavé - o držitel se tu nemluví, více versa - rozdíli mezi "chovatelem" a "držitelem") je povinen... samozřejmě normální člověk tyto předpisy dodržuje, ale co ty odpady? Může tedy sedlák hnojit pole mrvou? Nemůže! Neboť je to odpad, s nímž nutno naložit dle platných předpisů. Takže další možnost "zákonného" šikanování kohokoli, není-liž pravda?

Odst.6 čl.2 - Budu-li mít speciálně cvičené rybičky a nechám-li je popásat se na dně vzdušného oceánu, Bůh mi pomoz, neboť za to zaplatím OÚ pokutu. Tato věta je absurdní, pro zasmání, zmíněný odstavec je určitě míněn třeba proti slepicím mimo vlastní pozemek. Ale podle způsobu formulace tohoto odstavce je možno trestat kohokoli. Sedláka, jenž pustí skot na pastvu, nebo babičku, jež vyhnala své slípky na louku u řeky. Anebo pejskaře, jehož pes na procházce zmíněné babičce slípku zakousne. Pak ovšem bude trestána babička i pejskař.

"Článek 3 - Chov domácích zvířat. (v textu vyhlášky změněn na "Chov psů" - pozn.red.) Odst.1 - bez poznámky.

Odst. 2a) - pro pejskaře samozřejmě škoda papíru. Na ty ostatní existuje zákon na ochranu zvířat.

b) Pes bez dozoru je široký pojem. Dalo by se polemizovat. Ale v mrazu nenechám psa venku, nýbrž v bytě nebo na chodbě. Jenže to nesmím, neboť byt ani chodba pro tento účel (pobyt psa) není kolaudován. I když je nechám venku, pejsci jsou vynalézaví - a když chce, tak uteče. Pokud mu nepostavím klec. To jako pejskař neudělám, neboť ani já bych nechtěl být v kleci. Takže nechám svého psa ať na zahrádě (oplocené) nebo v bytě, vždy jsem ze strany OÚ ve smyslu této "vyhlášky" (nebo návrhu?) napadnutelný.

c) Opatřit svého psa náhubkem - no, silně ho tím znechutím (jako OÚ takovými "vyhláškami" znechucuje mne), ale budí. Na ostatních plochách pod dozorem? Nuže dobrá, pes většinou poslechnou, někdy však je příroda silnější a já musím poslechnout psa. Za to ovšem mohu být popotahován OÚ.

d) bez komentáře - to je samozřejmé.

e) Tam by mělo být "z veřejných míst". Neboť udělá-li můj pes hromádku na mé zahrádě, už to může pohoršit kolemjdoucího a zase mohu být volán OÚ k zodpovědnosti.

f) - Samozřejmě. Pejskaři své psy nechají prohlédnout i při nezejvýň...
 g) - vyšetřit, zda pokousaní psa neprovokoval, ev. nenapadl. Pak je to už problém pokousaného, nikoli psa samého, či jeho psovoda. Pokouše-li pes člověka, je to zpravidla proto, že dotyčný člověk si o to svým jednáním přímo psa požádá. Pro psa je vyloučeno (přírodou) takové žádosti nevyhovět. To se netýká "zkažených psů". Ti jsou "zkažení" zase lidmi. Takže ani "zkažený" pes za své jednání nemůže. Může za to "jeho člověk".

Odstavec 3 čl.3 je nesmyslný. Chceme-li se dostat na úroveň vyspělých států, musíme pochopit, že pes je prostě člen rodiny a s jako takovým je s ním nakládáno. A brzy bude málo obchodů, odkud by pes (i s pánem) vyhodili. Vyjímka budí v potravinářských obchodů. Tam ale žádný pejskař svého psa nevezme (ani na západě, i když extrémně jsou tam tolerantnější). Kromě toho se tím likvidují biologické kroužky dětí ve škole. Ve škole nesmí být žádné zvíře.

Článek 4: "Další povinnosti chovatelů zvířat."

K tomuto článku: Zvláštní "předpisy" - jaké? Povinnost náhrad - dle jakých paragrafů jakých zákonů? Stále čtu jenom povinnosti. Kde je také nějaké právo? Mám vůbec právo mít doma jakékoli zvíře? "Zvláštní předpisy". Co to je? Chci to vědět, zachce-li se mi jako neznalci mít doma jakékoli zvíře. Povinnosti vůči veterinárním orgánům? Pouze platit za veterinární úkony - jinak žádné. Jsem-li milovník zvířat, nemusí mi nikdo nic nazívat a vím, co zvíře potřebuje. Jsem-li hospodář, je to totéž. Pakliže bych byl něco jiného, teší to zákon o ochraně a proti týráním zvířat. A šlechtění a plemenitba? Vážená radnice,

to už opravdu jsou "pleteny koše s baňami", jak se říká na Moravě. Tyto poslední zmíněné pojmy jsou výdělečná, vysoce odborná činnost. Podléhající jednak morálně-ětickým (nepesným) zákonům, kromě toho profesionálně šlechtitelský přístup k věci má jiné zákonné normy, jejichž řešení určitě není na obecních úřadech. Jenže ono soukromé podnikání v Dobřichovicích jaksi našemu OÚ nesedí...a stoprocentně vím, že nejsem první, kdo si toho všiml. A OÚ to ví také.

Článek 5: "Zvláštní povinnosti na úseku veterinární péče."

Opět pár poznámek: Na čí účet a kým budou odchycena toulavá či nalezená zvířata? Například máme doma kočku, která k nám přišla odněkud a oznámila nám, že se jí u nás líbí a bude u nás bydlet. Je tedy nalezená? (A toulavá je každá kočka, neboť kočky se sice "drží domu", ale korzují po okolních zahradách, neb příroda jim tak velí...) Jestli jí bude někdo chtít "odchytit", u nás, ať si to zkusí. Odchytí-li ji venku a já se to dovím, špatně se mu povede (nikoli fyzicky, neperu se) podle platných zákonů tohoto státu.

Článek 6: "Týrání zvířat."

"Týrání zvířat, poškozování jejich zdraví a jejich svévolné usmrcování je zakázáno (viz. zákon č.167/93)." (v *definitivní verzi adjektivum 'svévolné' nahrazeno adjektivem 'bezúčelové' - pozn. red.*)

Tak to je opravdu koruna "klenotnice legislativy" Obecního úřadu Dobřichovice. Tím pádem jsou vepřiči, slípky, kozy, králíci a další různé zvířectvo odsouzeni ke smrti sešlostí stářím. Ti větší (vepřiči) k nákladné krmaci ve VETAS Tišice. Nejenže nesmím slepici zabít, ale ani jí podstříhnout křídla, létá-li jako vrabčák (to mnohé umí). Natožpak podšku-bat husu - abych jí nepoškodil zdraví. Nesmím tak ani nechat ostřihat dlouhosrstého pudla (kdybych ho měl), neboť by se mohl nastydnout a já bych mu tak poškodil zdraví...

Článek 7 - "Sankce".

Nekomentuji. Ty jsou dány na všechno zákonnými ustanoveními institucí podstatně vyšších, než je OÚ a OÚ to dobře ví. Případně zneužití je již pohádka o něčem jiném. To je pak "parketa" právníků.

Článek 8 "Závěrečná a přechodná ustanovení".

Nejsem chovatel - slepice, králíky a psa mám, přesto nejsem chovatel. Proč, to jistě OÚ bude vědět. Chce-li OÚ znát počet a druh zvířat, která u nás "bydlí", nechť laskavě obtěžuje svého reprezentanta (-tku) pochůzkou k nám domů, rád sdělím. Na to, abych toto oznamoval OÚ, nemám čas, chodím do práce (nikoli do zaměstnání). Ostatně toto OÚ chce ode mne, ať se tedy obtěžuje za mnou.

Článek 9 "Účinnost"

"Tato vyhláška nabývá účinnosti dnem 1.ledna 1994. ..."

Nuže opět tedy dobrá. Nabývá účinnosti vyhláška, nebo návrh, jak je uvedeno v záhlaví?

Tomáš Vokroj

Pozn. redakce k článku p.T.Vokroje: Autor dokládá své *gbsy* citacemi textu návrhu vyhlášky č.2, který měl k dispozici. Redakce si dovolila tyto pasáže vypustit, protože na str.5-6 otiskuje již *schválený* text vyhlášky, s nímž lze text T.Vokroje snadno srovnávat. Kde se *schválené* znění od textu komentovaného autorem liší, dovoluujeme si vsunout redakční poznámku. Navíc uvedený postup vyvolal i některé drobné stylistické úpravy textu.

DOBŘICHOVICKÝ ZPRAVODAJ - KUKÁTKO. Schváleno odborem kultury ONV Praha-západ 14.3.1985 a registrováno pod č. 321002585, nová registrace č. 3210028790 ze dne 5.11.1990. Vydává Společnost Kukátko, řídí redakční rada ve složení: Doc.Dr. E.Caldá, PhDr. V.Czumalo, ing. D.Havlík, ing. M.Kadlecová, PhDr. J.Matl (předseda). Tisk Jan Kaliba, Modřany. Cena 3 Kč. Uzávěrka tohoto čísla 20.12.1993, uzávěrka příštího čísla cca 20.1.1994. Adresa: Jiří Matl, Strmá 139, 252 29 Dobřichovice.

Kukátko prodávají: obch. dům Záček, prod. Denny ve Všenorské ul., ŠV Shop v ul. 5.května, novinový stánek u nádraží, koloniál p.Güntera v Zelené ul., prodejna pí Nešpotové u mostu.

**TISK
KALIBA**

**U Domu služeb 166/5
143 00 Praha 4 - Modřany**

tel. 402 - 57 - 32

tel. + fax. 402 - 57 - 33

barvotisky ofsetem

do formátů A 3, A 2

na čtyřbarevném stroji

SHINOHARA,

fotosazba,

šití V 1, lepení V 2,

XEROX